

علوم زیستی ورزشی - بهار ۱۴۰۰
دوره ۱۳، شماره ۱، ص: ۱۰-۱
تاریخ دریافت: ۹۳ / ۱۱ / ۱۵
تاریخ پذیرش: ۹۴ / ۰۴ / ۲۹

تأثیر بازتوانی قلبی بر نیمرخ چربی و بیان ژن ABCG8 در سلول‌های CABG پس از میانسال

محسن جعفری^{۱*}- امیر رشیدلمیر^۲- رضا نوری^۳

۱. استادیار فیزیولوژی ورزشی، گروه علوم ورزشی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران .۲. دانشیار فیزیولوژی ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران .۳. استادیار فیزیولوژی ورزشی، گروه علوم ورزشی، پردیس بین‌المللی کیش، دانشگاه تهران، کیش، ایران

چکیده

ABC8، پروتئین ناقل غشای سلولی است که موجب خروج کلسترول از سلول می‌شود. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر یک دوره بازتوانی قلبی بر بیان ژن ABCG8 بود. ۲۰ مرد میانسال (۵۰ تا ۶۰ سال) که تحت عمل جراحی CABG قرار گرفته بودند، در دو گروه کنترل (۱۰ نفر) و تجربی (۱۰ نفر) قرار گرفتند. تمرینات هوایی به مدت ۸ هفته (۳ جلسه در هفته) با شدتی معادل ۱۱ تا ۱۳ (شدت متوسط براساس مقیاس بورگ) تحت کنترل پزشک انجام گرفت. خون‌گیری پس از ۱۲ تا ۱۴ ساعت ناشتاپی ۴۸ ساعت قبل از شروع تمرینات و ۴۸ ساعت پس از پایان برنامه تمرینی انجام گرفت. از روش RTPCR برای بررسی بیان ژن ABCG8 در هر دو گروه استفاده شد. تجزیه و تحلیل یافته‌ها با استفاده از آزمون Independent T-test نشان داد که در گروه تجربی بیان ژن ABCG8 در سلول‌های PBMN افزایش و نیمرخ لیپید بهبود یافت ($P \leq 0.05$). براساس یافته‌های تحقیق، بیان ژن ABCG8 پس از بازتوانی قلبی در سلول‌های PBMN یکی از سازوکارهای مربوط به انتقال معکوس کلسترول است که می‌تواند در پیشگیری از وقوع حمله مجدد قلبی پس از CABG مؤثر باشد.

واژه‌های کلیدی

بازتوانی، جراحی قلب، سلول تک‌هسته‌ای، نیمرخ لیپید، ABCG8

مقدمه

آتروسکلروز که از رایج‌ترین بیماری‌های قلبی عروقی است، در نتیجه افزایش رسوب کلسترول، تری‌گلیسرید و کلسیم در سرخرگ‌های کرونری به وجود می‌آید، اگر به پیشروی خود ادامه دهد و به انسداد کامل سرخرگ منجر شود، حمله قلبی را در پی دارد. در دهه‌های گذشته شناخت بشر از سازوکارهای اصلی درگیر در آتروسکلروز توسعه زیادی پیدا کرده است. امروزه مشخص شده است که یکی از عوامل خطرزای اصلی آتروسکلروز، دیسلیپیدمی است که ناشی از سطوح بالای لیپوپروتئین کمچگال (LDL)^۱ و سطوح پایین لیپوپروتئین پرچگال (HDL)^۲ است (۱).

انتقال معکوس کلسترول (RCT) فرایندی است که طی آن کلسترول در سلول‌های محیطی به HDL منتقل می‌شود و HDL آن را به دیگر لیپوپروتئین‌های خون (LDL و VLDL) یا برای ترشح در صفرا یا مدفوع به کبد منتقل می‌کند (۲). RCT عملکرد اصلی ضدآتروزیک HDL است؛ بنابراین توسعه و تقویت این فرایند بسیار مهم است، چراکه اختلال در آن می‌تواند به آتروسکلروز منجر شود. خروج کلسترول که بخشی از فرایند RCT است، سازوکاری است که طی آن ماکروفازهای درون دیواره عروق کلسترول را به خارج از سلول ترشح می‌کنند تا به HDL و آپولیپوپروتئین اصلی آن یعنی آپولیپوپروتئین A1 (APOA1)^۳ برسد. در این مسیر پروتئین A1 ناقل جعبه‌ای متصل به ATP^۴ (ABC1) که یک ناقل غشایی است، نقشی کلیدی در انتقال کلسترول به فضای برون‌سلولی و تحويل آن به HDL بازی می‌کند. یکی دیگر از پروتئین‌های ناقل جعبه‌ای متصل به ABCG8 ATP^۵ است که به همراه ABCG5 در کبد و روده مسئول دفع کلسترول از طریق مدفوع از بدن هستند (۳).

یکی از تدبیر جراحی در بیماران مبتلا به سکته قلبی، عمل جراحی پیوند عروق کرونر (CABG)^۶ است که در بیست سال اخیر به شایع‌ترین عمل جراحی بزرگ در کشورهای صنعتی تبدیل شده است. از عوارض حین عمل جراحی و پس از آن، ناتوانی، درد و در برخی موارد ناتوانی و بازگشت به کار و فعالیت روزانه یا لزوم تغییر شغل است و انجام برنامه‌های توانبخشی قلبی، برای تمامی بیمارانی که تحت عمل

-
- 1. Low density lipoprotein
 - 2. High density lipoprotein
 - 3. Reverse cholesterol transport
 - 4. Apolipoprotein-A1
 - 5. Adenosine triphosphate (ATP) binding cassette transporter-A1
 - 6. Coronary artery bypass graft

جراحی پیوند عروق کرونر قرار می‌گیرند، سهم مؤثری در کاهش مرگ‌ومیر و تشدید علائم دارد (۴,۵). بر این اساس در جهان تحقیقات متعددی بهمنظور کنترل عوامل خطرزای قلبی عروقی در طی برنامه‌های بازتوانی بهمنظور پیشگیری ثانویه از سکته قلبی انجام گرفته است، ولی درباره تأثیر این برنامه‌ها بر عوامل خطرزای جدید قلبی عروقی و نیز عوامل مربوط به RCT (غیر از خود HDL) مانند پروتئین‌های ABC تحقیقات چشمگیری انجام نگرفته است. نعلینی و همکاران (۲۰۰۹) گزارش کردند که یک دوره بازتوانی جامع قلبی موجب بهبود نیمرخ لیپید و فشار خون بیماران شد (۶). افضل آقایی و همکاران (۲۰۱۰) اظهار کردند که ۲۴ جلسه تمرین هوایی (بازتوانی قلبی) موجب کاهش LDL و افزایش HDL در بیماران زن و مرد مبتلا به آتروسکلروز عروق کرونری می‌شود (۷). بک و همکاران (۲۰۱۲) و کوبیلیوس و همکاران (۲۰۱۲) نیز نتایج مشابهی را به دست آورده‌اند (۸,۹).

در هیچ تحقیقی تاکنون تأثیر برنامه بازتوانی قلبی بر بیان زن ABCG8 بررسی نشده است. با توجه به شکاف تحقیقاتی موجود و نیاز فوری به طراحی راهبردهای جدید برای کنترل بهتر عوامل خطرزای قلبی عروقی، هدف از این تحقیق بررسی میزان اثربخشی یک دوره برنامه بازتوانی قلبی بر بیان زن ABCG8 در سلول‌های محیطی تک‌هسته‌ای خون (PBMN) و نیمرخ لیپید پس از CABG در مردان میانسال بود.

روش تحقیق

این تحقیق از نوع تحقیقات نیمه‌تجربی بود. جامعه آماری تحقیق تمامی مردان میانسال شهر مشهد و مبتلا به سکته قلبی بودند و بین ۱۵ روز تا یک ماه گذشته تحت عمل جراحی قلب باز (CABG) قرار گرفته و وارد مرحله سوم بازتوانی شده بودند. دلیل انتخاب مردان میانسال به عنوان آزمودنی در این تحقیق شیوع بیشتر سکته‌های قلبی در سنین میانسالی بود. از بین این افراد ۲۰ مرد میانسال به شیوه در دسترس انتخاب و به دو گروه کنترل (۱۰ نفر) و تجربی (۱۰ نفر) تقسیم شدند. آزمودنی‌ها از نظر سن، قد، وزن و شاخص توده بدنی و نیز وضعیت نیمرخ لیپید (سطح خونی HDL، LDL، کلسترول و تری‌گلیسرید) با هم یکسان بودند و از آنجا که همگی تحت عمل جراحی CABG قرار گرفته بودند، از نظر وضعیت فعالیت بدنی غیرفعال محسوب می‌شدند و به لحاظ آمادگی قلبی عروقی و عضلانی در وضعیت مشابهی به سر

1. Peripheral blood mononuclear cells

می برند. معیارهای ورود به پژوهش علاوه بر تجربه سکته قلبی و CABG، شامل عدم استعمال دخانیات (مصاحبه پزشکی) و عدم ابتلاء به دیابت و سایر بیماری‌های قلبی عروقی و مصرف داروهای مربوط به این بیماری‌ها (تشخیص پزشک متخصص بخش بازتوانی قلبی) بود. تمامی این عوامل توسط پزشک متخصص بخش بازتوانی قلبی بیمارستان جوادالائمه (ع) و کادر مربوط کنترل می‌شد.

پس از همگن ساختن آزمودنی‌ها، برنامه بازتوانی به مدت ۶ هفته در گروه تجربی اجرا شد. تمرینات به صورت هوازی تحت کنترل پزشک (کنترل کامل فشار خون و الکتروکاردیوگراف قلب) ۳ جلسه در هفته و به مدت ۶ هفته برگزار شد. مدت هر جلسه ۵۵ دقیقه و شامل تمرین با دوچرخه، تردیل و درنهایت تمرینات کششی بود. شروع تمرینات با ۶۰ درصد ضربان قلب بیشینه بود و هر هفته ۵ درصد به این مقدار افزوده می‌شد تا به ۷۵ درصد برسد و سپس این درصد حفظ می‌شد. طی مدت تمرینات، آزمودنی‌ها از مشاوره حضوری (فیزیوتراپی، روانی، تغذیه‌ای، پزشکی و دارویی) بهره‌مند بودند، بنابراین تا حد زیادی از نظر وضعیت تغذیه و روان‌شناختی تحت کنترل بودند.

خون‌گیری در حالت ناشتا (۱۲ تا ۱۴ ساعت) به مقدار ۵ سی سی ۴۸ ساعت قبل و ۴۸ ساعت بعد از برنامه تمرینی از ورید بازویی آزمودنی‌ها انجام گرفت. پس از خون‌گیری نمونه‌ها به سرعت در لوله‌های حاوی ماده ضدانعقاد (EDTA) ریخته شد. جداسازی PBMN با استفاده از فایکول انجام گرفت. برای تخلیص mRNA، سلول‌های PBMN در نیتروژن مایع قرار داده شده و به صورت کامل توسط mortal&pestle خرد شدند. برای به دست آوردن mRNA، بافت تخریب شده در بافر RLT هموژنیزه شد و سپس پودر بافت و نیتروژن مایع، در تیوب‌میکروسنتrifیوژ Rnase free، دو میلی‌لیتر ریخته شده و اجازه داده شد تا نیتروژن مایع تبخیر شود، ولی لنفوسيت‌ها از حالت یخ‌زدگی خارج نشود. به مقدار کافی بافر RLT اضافه شد. Lysate مستقیماً به ستون QIAshredder که در تیوب قرار داشت، منتقل شد و به مدت دو دقیقه و با سرعت بالا سانتریفیوژ شد. برای سنتز cDNA، ۲۰۰ نانوگرم mRNA با استفاده از پرایمر اولیگو (dT) و کیت مخصوص ارزیابی شد. برای بررسی بیان نسبی زن ABCG8، از روش RTPCR استفاده شد. در انتهای PCR الکتروفروز شدند و روی ژل آگارز قرار گرفتند تا عکس‌های لازم از آنها تهیه شود. در انتهای پس از به دست آمدن نتایج با استفاده از دستگاه یووی تک و به دست آوردن مقادیر بتاکتین برای هر نمونه، عده‌های به دست آمده بر مقادیر بتاکتین برای هریک، تقسیم و حاصل در ۱۰۰

1. Real time polymerase chain reaction

ضرب شد تا مقادیر mRNA مربوط به ABCG8 برای هر نمونه براساس درصد بهدست آید. برای اندازه‌گیری کلسترول تام، تری‌گلیسرید، LDL و HDL از روش آنزیماتیک کالرومتریک و کیت‌های مخصوص استفاده شد.

پس از مشخص شدن طبیعی بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف اسمیرنوف، از آزمون تی وابسته برای بررسی تغییرات درون‌گروهی و از آزمون تی مستقل برای بررسی تغییرات بین‌گروهی در نرم‌افزار SPSS¹⁵ در سطح $P \leq 0.05$ استفاده شد.

یافته‌های تحقیق

تجزیه و تحلیل یافته‌ها نشان داد که پس از تمرینات بازتوانی قلبی، بیان ژن ABCG8 در سلول‌های PBMN مردان میانسال افزایش معناداری داشت، همچنین نیمرخ چربی در این افراد به‌طور معناداری بهبود پیدا کرد که شامل افزایش HDL و کاهش LDL، کلسترول و تری‌گلیسرید است ($P \leq 0.05$). در جدول ۱ توصیف ویژگی‌های دموگرافیک آزمودنی‌ها ارائه شده است. در جدول ۲ نیز به ترتیب نتایج آزمون‌های تی وابسته و تی مستقل برای متغیرهای تحقیق طی مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون به‌طور خلاصه آورده شده است.

جدول ۱. مشخصات آزمودنی‌ها

گروه	سن (سال)	قد (سانتی‌متر)	وزن (کیلوگرم)	توده بدنی (kg/m^2)
کنترل	۵۵/۱ $\pm 4/۸$	۱۷۳/۷ $\pm ۳/۵$	۸۱/۵ $\pm ۵/۷$	۲۷/۴ ± ۱
تجربی	۵۴/۹ $\pm ۵/۱$	۱۷۴/۶ $\pm ۳/۶$	۸۰/۶ ± ۶	۱۶/۴ $\pm ۱/۲$

جدول ۲. تغییرات متغیرهای وابسته در طی مراحل تحقیق

متغیر		گروه کنترل		گروه تجربی		تفاوت بین		گروهی	
P■	T	*P	پس آزمون	پیش آزمون	*P	پس آزمون	پیش آزمون	پس آزمون	پیش آزمون
•/••	٧/٥	•/••	٧٩/٥ ± ٦	٨٠/٦ ± ٦	•/٣	٨١/٦ ± ٥/٩	٨١/٥ ± ٥/٧	وزن(kg)	
•/••	٧/٤	•/••	٢٦/٢ ± ١	٢٦/٤ ± ١/٢	•/٣	٢٧/٤ ± ١	٢٧/٤ ± ١	BMI(kg/m ²)	
•/•٥	-٢/ ١	•/••	٢/٢ ± ٠/٨	٠/٧ ± ٠/٢	•/٢	١/٣ ± ١	٠/٨ ± ٠/٣	بیان ژن ABCG8	
•/••٨	-٣	•/•١	٤٧ ± ٥/٢	٤٣/٩ ± ٤/٤	•/٢	٤٤/٢ ± ٣/٨	٤٦ ± ٤/٥	HDL(mg/dl)	
•/•٣	٢/٣	•/•٤	٥٤/٣ ± ٥/٨	٥٩/٣ ± ٧/٩	•/٣	٦٣/٣ ± ١١/٧	٦١/٤ ± ٧	LDL(mg/dl)	
•/•٤	٢/٢	•/•٣	١١٥/٤ ± ٢/١	١٢٣/٩ ± ٢٥/٦	•/٦	١١٩/٦ ± ٢٥/٨	١٢٠/٢ ± ٢٧/١	تری گلیسیرید (mg/dl)	
•/•٢	٢/٦	•/•٣	٢١٦/٧ ± ٢٣/٣	٢١٦/٧ ± ٢٢/٧	•/٤	٢٢٩/٢ ± ٣٠	٢٢٧/٨ ± ٣٠/٥	کلسترول (mg/dl)	

* ← مقدار P براساس آزمون تی وابسته، ■ ← مقدار P براساس آزمون تی مستقل، T ← مقدار تی در آزمون تی

مستقل

بحث و نتیجه‌گیری

مهمنترین یافته این تحقیق افزایش بیان ژن ABCG8 در سلول‌های PBMN متعاقب ۶ هفته تمرین بازتوانی بود. درباره تأثیر بازتوانی قلبی بر بیان ژن ABCG8 در سلول‌های PBMN مردان میانسال متعاقب CABG تحقیقی تاکنون انجام نگرفته است، ولی بیان ژن این ماده پس از تمرینات استقامتی در سلول‌های روده‌ای موش‌ها در دو تحقیق بررسی شده است. در تحقیق قبری نیاکی و همکاران (۲۰۱۲) هشت هفته (۵ جلسه در هفته و هر جلسه ۶۰ دقیقه) تمرین روی تردیمیل با شدت ۲۵ متر در دقیقه (شیب صفر درصد) موجب افزایش بیان ژن ABCG8 در سلول‌های روده‌ای موش‌ها ماده شد (۰). میسنتر و همکاران (۲۰۱۰) اظهار کردند که ۱۲ هفته تمرین دویدن در موش‌ها موجب کاهش تری گلیسیرید شد، ولی سطوح HDL، LDL و کلسترول بدون تغییر ماند، ضمن اینکه در بیان ژن ABCB4، ABCB11، ABCG5 و ABCG8 نیز تغییری مشاهده نشد (۱۱).

از طرفی تغییرات نیمرخ لیپید متعاقب بازتوانی قلبی در چندین تحقیق بررسی شده است. در این تحقیق ۶ هفته بازتوانی قلبی علاوه‌بر کاهش وزن، موجب افزایش HDL و کاهش LDL، کلسترول و تری گلیسیرید در مردان میانسال پس از CABG شد. این یافته‌ها با نتایج بیشتر تحقیقات انجام گرفته مطابقت داشت (۱۲-۱۴، ۸، ۹). در تحقیق بک و همکاران (۲۰۱۲) بین فعالیت بدنی با نیمرخ مطلوب

لیپید و استقامت عضلانی همبستگی معناداری مشاهده شد (۸). در تحقیق پرز و همکاران (۲۰۱۰) سه ماه تمرین بازتوانی قلبی موجب بهبود نیمرخ لیپید در ۶۴۲ بیمار مبتلا به آتروسکلروز و سندروم متابولیک شد (۱۲). در تحقیق گوردون و همکاران (۲۰۱۲) برنامه بازتوانی قلبی به مدت ۱۲ هفته موجب بهبود نیمرخ لیپید و فشار خون در ۲۶۹۵۷ زن و مرد بیمار شد (۱۳). عبدی و همکاران (۲۰۱۲) گزارش کردند که ۸ هفته (۳ جلسه در هفته) تمرین هوایی روی تردمیل و دوچرخه کارستنج با شدت ۳۰ تا ۵۰ درصد ضربان قلب ذخیره موجب افزایش آدیپونکتین و HDL و کاهش LDL و تری‌گلیسیرید شد (۱۴). کاهش بیوسنتز کلسترول موجب کاهش محتوای کلسترول درون‌سلولی می‌شود. در هپاتوسایتها کاهش سطوح کلسترول موجب کاهش ترشح لیپوپروتئین‌های حاوی آپو B و افزایش فعالیت گیرنده LDL می‌شود که هر دو آنها موجب کاهش سطوح LDL خون می‌شوند (۱۵). افزایش بیان ژن ABCG8 نیز می‌تواند موجب کاهش تولید آپو B شود که پیش‌ساز اصلی تولید LDL است (۱۶). همچنین سرکوب ۳-هیدروکسی-۳-متیل گلوتاریل کوازنیم (HMG-CoA)^۱ ردوکتاز، که یک آنزیم در مسیر بیوسنتز کلسترول است، به کاهش تولید VLDL و افزایش بیان ژن گیرنده LDL توسط کبد منجر می‌شود که هر دو این تغییرات موجب کاهش سطوح LDL پلاسما می‌شوند (۱۷). در مجموع بهبود نیمرخ لیپید که در این تحقیق مشاهده شد، می‌تواند موجب کاهش خطر آتروسکلروز و سکته مجدد قلبی در آزمودنی‌های این تحقیق شود (۱۸).

در این تحقیق برای اولین بار در دنیا بیان ژن ABCG8 در سلول‌های PBMN پس از تمرینات ورزشی به اثبات رسید. بنابراین ABCG8 نیز به فهرست ناقلان کلسترول در غشاء سلول‌های PBMN به همراه ABCA1 و ABCG1 اضافه می‌شود که در همکاری با یکدیگر مسئول خروج کلسترول از سلول، تحويل آن به آپو A1، تشکیل HDL و پیشگیری از تشکیل سلول‌های پfkی‌اند و از این طریق عمل ضدآتروزیک خود را اعمال می‌کنند و خطر ایجاد زخم‌های آتروسکلروتیک و حمله قلبی را کاهش می‌دهند (۱۹). سازوکار اصلی افزایش بیان ژن ABCG8 فعال شدن گیرنده هسته‌ای LXR است (۲۰). یکی از تنظیم‌کننده‌های مثبت فعالیت LXR، پروتئینی به نام γ -PPAR است که در تنظیم تمایز سلولی و متابولیسم لیپید نقش دارد. تمرین هوایی کم‌شدت موجب افزایش oxLDL می‌شود که افزایش این ماده بیان ژن SRBCD36 و غلظت آن را در غشاء سلول افزایش می‌دهد. البته خود تمرین ورزشی نیز موجب

1. 3-hydroxy-3- methylglutaryl coenzyme A

افزایش SRBCD36 در غشای سلول می‌شود. SRBCD36 موجب ورود oxLDL به سلول می‌شود که فعال کننده PPAR γ است. PPAR γ نیز فعالیت LXR α را افزایش می‌دهد که تحریک کننده مستقیم بیان LXR α است (۲۱). تنظیم بیان زن ABCG8 فقط بر عهده ABCG1، ABCA1، ABCG5 و ABCG8 است (۲۱). نیست، بلکه GATA4، HNF4 α ، LRH1 و ABCG8 نیز در همکاری با یکدیگر بیان زن ABCG5 و ABCG8 افزایش می‌دهند. همچنین بهبود نیمرخ لیپید و افزایش بیان زن ABCG8 در این تحقیق می‌تواند ناشی از کاهش فرایندها و عوامل التهابی مانند TNF α باشد (۳).

بهطور کلی یافته‌های این تحقیق نشان داد که ۶ هفته برنامه بازتوانی قلبی از طریق افزایش بیان زن ABCG8 در سلول‌های PBMN و نیز بهبود نیمرخ لیپید در کاهش آتروسکلروز عروق کرونری و سکته قلبی مجدد مؤثر است.

منابع و مأخذ

1. Jafari M, Jalali S. The Effect of Interval and Continuous Training on Liver Genes Expression Related to Reverse Cholesterol Transport. Sport Physiology & Management Investigations. 2020;12(2):75-89. (Persian)
2. Jafari M. Effects of high intensity interval training and low intensity continuous training on some elements of reverse cholesterol transport in male wistar rats after high fat diet. Iranian Journal of Physiology and Pharmacology. 2020;4(1):81-76. (Persian)
3. Jafari M. Effect of physical activity on prevention and treatment of atherosclerosis: focus on activity of ABCG5 and ABCG8 genes. Journal of Gorgan University of Medical Sciences. 2019;21(3). (Persian)
4. Jafari M, Rashidlamir A, Dastani M, Fathi M, Alavinya SE. The effect of cardiac rehabilitation on ApoA1 and ApoB in men with coronary heart disease (CHD) after coronary artery bypass graft (CABG). Medical Science Journal of Islamic Azad University-Tehran Medical Branch. 2018;28(2):117-23. (Persian)
5. Dababneh EH, Saha S, Ostlundh L, Al-Rifai RH, Oulhaj A. Protocol: Impact of cardiac rehabilitation on mortality and morbidity in diabetic versus non-diabetic patients: protocol for a systematic review and meta-analysis. BMJ Open. 2021;11(4).
6. Nalini M, Najafi F, Saeidi M, Gerami F, Rashidi A, Ezati P. Changes in exercise capacity and modifiable risk factors after a comprehensive cardiac rehabilitation in patients with and without left ventricular systolic dysfunction. J Kermanshah Univ Med Sci. 2009;13(3):e79594. (Persian)
7. Afzalaghiae E, Hadian M, Attarbashi Moghadam B, Tavakol K, Zandparsa A, Jalaei S, et al. The effects of cardiac rehabilitation on changes in the lipid profile of Iranian male and female with coronary artery disease referred to Emam Khomeini Hospital complex. Journal

- of modern rehabilitation. 2010;4(1):45-9. (Persian)
8. Back M, Cider A, Gillström J, Herlitz J. Physical activity in relation to cardiac risk markers in secondary prevention of coronary artery disease. International journal of cardiology. 2013;168(1):478-83.
 9. Kubilius R, Jasiukevičienė L, Grižas V, Kubilienė L, Jakubsevičienė E, Vasiliauskas D. The impact of complex cardiac rehabilitation on manifestation of risk factors in patients with coronary heart disease. Medicina. 2012;48(3):24.
 10. Ghanbari-Niaki A, Rahmati-Ahmabad S, Zare-Kookandeh N. ABCG8 gene responses to 8 weeks treadmill running with or without Pistacia atlantica (Baneh) extraction in female rats. International journal of endocrinology and metabolism. 2012;10(4):604.
 11. Meissner M, Nijstad N, Kuipers F, Tietge UJ. Voluntary exercise increases cholesterol efflux but not macrophage reverse cholesterol transport in vivo in mice. Nutrition & metabolism. 2010;7(1):1-6.
 12. Pérez IP, Zapata MA, Cervantes CE, Jarabo RM, Grande C, Plaza R, et al. Cardiac rehabilitation programs improve metabolic parameters in patients with the metabolic syndrome and coronary heart disease. The Journal of Clinical Hypertension. 2010;12(5):374-9.
 13. Gordon NF, Habib A, Salmon RD, Bishop KL, Drimmer A, Reid KS, et al. Effect of exercise-based cardiac rehabilitation on multiple atherosclerotic risk factors in patients taking antidepressant medication. The American journal of cardiology. 2013;111(3):346-51.
 14. Abdi M, Marefat H, Moazenzadeh M. The effect of cardiac rehabilitation on the serum levels of adiponectin and lipoproteins in male atherosclerotic patients. Journal of Kerman University of Medical Sciences. 2012;19(4):317-25. (Persian)
 15. Kajinami K, Brousseau ME, Nartsupha C, Ordovas JM, Schaefer EJ. ATP binding cassette transporter G5 and G8 genotypes and plasma lipoprotein levels before and after treatment with atorvastatin. Journal of lipid research. 2004;45(4):653-6.
 16. Chan D, Watts G, Barrett P, Whitfield A, Van Bockxmeer F. ATP-binding cassette transporter G8 gene as a determinant of apolipoprotein B-100 kinetics in overweight men. Arteriosclerosis, thrombosis, and vascular biology. 2004;24(11):2188-91.
 17. Mohammadi A, Mirzaei F, Moradi MN, Jamshidi M, Yari R, Ghiasvand T, et al. Effect of flaxseed on serum lipid profile and expression of NPC1L1, ABCG5 and ABCG8 genes in the intestine of diabetic rat. Avicenna Journal of Medical Biochemistry. 2013;1(1):1-6.
 18. Butcher LR, Thomas A, Backx K, Roberts A, Webb R, Morris K. Low-intensity exercise exerts beneficial effects on plasma lipids via PPAR γ . Medicine & Science in Sports & Exercise. 2008;40(7):1263-70.
 19. Jalali S, Jafari M. Effects of High Intensity Interval (HIT) versus Continuous Trainings on ABCG5 and ABCG8 Genes Expression in Male Wistar Rats after High Fat Diet. Res Med. 2019;43(4):216-221. (Persian)

-
-
20. Jafari M, Ravasi AA. Effect of interval and continuous training exercises after high-fat diet on liver X receptor alpha gene expression. Tehran University Medical Journal TUMS Publications. 2020;78(1):28-32. (Persian)
 21. Jafari M. eroxisome proliferator-activated receptors beta and gamma (PPAR β and PPAR γ) genes expression following exercise trainings and high fat diet in male Wistar rats. Journal of Practical Studies of Biosciences in Sport. 2021;9(17):58-67. (Persian)

The Effect of Cardiac Rehabilitation on Lipid Profile and ABCG8 Gene Expression in PBMC Cells after CABG in Middle-Aged Men

Mohsen Jafari^{*1} - Amir Rashidlamir² - Reza Nuri³

1. Assistant Professor in Exercise Physiology, Department of Sport Sciences, Shirvan Branch, Islamic Azad University, Shirvan, Iran 2. Associate Professor in Exercise Physiology, Faculty of Sport Sciences, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran 3. Assistant Professor in Exercise Physiology, Department of Sport Sciences, Kish International Campus, University of Tehran, Kish, Iran
(Received:2015/02/04 ; Accepted:2015/07/20)

Abstract

ABCG8 is a cellular membrane transport protein that induces cholesterol efflux. The aim of this study was to investigate the effects of a period of cardiac rehabilitation on ABCG8 gene expression. 20 middle-aged men (50 to 60 years old) that experienced CABG, were assigned to two groups (control (n=10) and experimental (n=10)). Aerobic exercises were performed for 8 weeks (3 sessions per week) with the intensity of 11 to 13 (moderate intensity on the basis of Borg scale) under the control of a physician. Blood samples were collected after 12 to 14 hours of fasting 48 hours before and 48 hours after the exercises. RTPCR method was used to examine the gene expression of ABCG8 in both groups. Analysis of data using independent t test showed that ABCG8 gene expression in PBMN cells increased and lipid profile improved in experimental group ($P \leq 0.05$). According to research findings, ABCG8 gene expression after cardiac rehabilitation in PBMN cells is one of the mechanisms related to reverse cholesterol transport that can affect the prevention of recurrent myocardial infarction after CABG.

Keywords

ABCG8, cardiac surgery, lipid profile, mononuclear cell, rehabilitation.

* Corresponding Author: Email: sport87mohsen@gmail.com ; Tel: +989105121055.